

BỊ TÙ VÌ RAO GIẢNG LỜI CHÚA

Tháng 3 năm 1988, bà Christine Bushy-Mojet, người Hòa-Lan, cùng với chồng là ông Daniel, người Mỹ và 7 thừa sai khác thuộc nhóm "Giới trẻ đi truyền giáo" tại Népal, bị bắt vào tù vì tội rao giảng Kitô Giáo, là đạo quốc cấm.

Luật pháp Népal ghi rõ:

- Kẻ nào làm cho một người Ấn Giáo trở lại Kitô Giáo thì bị phạt tù 3 năm. Một tín đồ Ấn Giáo trở lại Kitô Giáo bị phạt tù 1 năm và giáo sĩ rửa tội cho người này bị phạt 6 năm tù.

Khoản luật kéo theo một nguy cơ khác: nếu một người Ấn giáo thù hằn một tín hữu Kitô, họ liền báo thù bằng cách tố giác tín hữu Kitô cho cảnh sát, thế là tín hữu Kitô phải nằm tù một cách oan uổng..

Chính bà Christine Bushy-Mojet kể lại kinh nghiệm tù tội của nhóm "Giới trẻ đi truyền giáo".

Chúng tôi cả thấy 9 người bị ném vào một căn phòng bẩn thỉu rộng 3 thước và dài 3 thước rưỡi. Vì chúng tôi là ngoại quốc nên tương đối không bị đối xử tàn tệ như các tù nhân Népal. Chúng tôi chỉ nhận đủ, hoặc rất ít lương thực. Nhưng chúng tôi rất khổ sở vì cứ bị còng từng hai người một. May mắn thay, một người bạn Népal biết chuyện chúng tôi bị tổng giam nên thông báo cho các tòa đại sứ liên hệ biết. Nhờ vậy chúng tôi được thả ra sau một tuần bị giam. Tuy nhiên khó khăn vẫn chưa hết. Mỗi tuần chúng tôi phải đến sở cảnh sát gần đó để trình diện. Nói là gần, nhưng chúng tôi phải mất suốt một ngày đường để đến nơi! Chúng tôi hy vọng sau đó có thể sinh hoạt bình thường.

Để tránh mọi khó khăn rắc rối, 9 người trong nhóm trẻ truyền giáo có thể rời bỏ Népal. Nhưng chúng tôi không nỡ làm thế. Vì như vậy, chúng tôi bỏ rơi các anh chị em Kitô người Népal của chúng tôi. Họ làm thành nhóm thiểu số rất ít và thường bị bách hại, kỳ thị, thiệt thòi về đủ mọi phương diện. Đây quả là một Giáo Hội Kitô đau khổ, vì luật pháp Népal quá nghiêm khắc.

Giáo Hội Kitô tại Népal thường nhẫn nhục chịu đựng mọi bách hại, và chưa bao giờ lên tiếng phản đối. Nhưng vì vụ nhà nước Népal bắt bỏ tù lần đầu tiên 9 nhà thừa sai ngoại quốc, khiến Giáo Hội phải công khai kháng cự.

Giáo Hội Công Giáo Népal quyết định cho quốc tế và Giáo Hội Công Giáo Hoàn Vũ biết về tình trạng khó khăn của mình. Như thế, thế giới bên ngoài làm áp lực trên chính phủ Népal và tình trạng kỳ thị cùng bách hại giảm bớt và chấm dứt.

Thật ra không thể nói nhà nước Népal bắt bớ Giáo Hội có hệ thống. Trong một quốc gia nghèo và kém mở mang như quốc gia Népal, với các phương tiện truyền thông ít ỏi, tình trạng của các tín hữu Kitô ở mỗi nơi mỗi khác. Nhưng khi có nhiều tín hữu Kitô ở chung cùng một làng, một thành phố, thì người Ấn Giáo Népal cho là xúc phạm đến văn hóa Ấn Giáo. Trong trường hợp này, có thể xảy ra các vụ tín đồ Ấn Giáo đánh đập các tín hữu Kitô và đốt phá nhà thờ của Giáo Hội Kitô. Nhưng thường thường người Népal rất có cảm tình với các tín hữu Kitô, đôi khi họ đặt những câu hỏi về Đạo, về Đức Tin Kitô.

Người Népal rất nghèo nhưng tốt bụng. Trong những ngày ngồi tù tôi ghi nhận điều này. Một hôm, phần ăn của chúng tôi quá ít, khiến chúng tôi bị đói. Người lính canh trông thấy chúng tôi đói như vậy, anh liền chia sẻ những hột đậu phộng cuối cùng của anh cho chúng tôi, mỗi người 3 hột! Tôi không bao giờ quên cử chỉ tốt lành của người lính canh. Do đó tôi nhất định ở lại Népal, tiếp tục công tác truyền giáo đã bắt đầu. Tôi thấy trước những khó khăn, những hiểm nguy, nhưng tôi sẵn sàng chấp nhận, vì các tín hữu Kitô Népal thân yêu, nhưng nhất là vì dân Népal nghèo khổ tốt lành nói chung.

... "Lạy THIÊN CHÚA là Vua, con xin cảm tạ Ngài, ca ngợi Ngài là THIÊN CHÚA, Đấng Cứu Độ con. Con cảm tạ danh Ngài. Ngài quả là Đấng bảo vệ và trợ giúp con, Ngài đã cứu thân con khỏi hư mất, xin cứu con thoát khỏi lưới dò của kẻ chuyên đặt điều vu khống và kẻ ưa nói lời điêu ngoa. Khi con gặp kẻ thù chống đối, Ngài đã thương trợ giúp và giải thoát con. Nhờ uy danh cao cả và chiếu theo lòng lân tuất vô biên của Ngài, Ngài đã giải thoát con khỏi những kẻ rình cắn xé con, khỏi tay những kẻ tìm hại mạng sống con" (Sách Huấn Ca 51,1-3).

("LE CHRIST AU MONDE", 8/1988, trang 257-258).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt